

בעזהש״ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

פרשת השבוע < >
בשלה

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב״ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום"
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

מושב בטחה בביהכנ"ס נחלת יצחק
בראשות רב המושב ונשיא הכולל הרב ניסים יצחק שליט"א
כל יום חמישי בשעה 12:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את החוברת מידי שבוע באתר דרשו ב-הורדת עלונים

© כל הזכויות שמורות למחבר

עימוד שערים ועריכה: 054-8470581

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת בשלח תשפ"ב

האסטרונאוט הראשון

"זה אלי ואנוהו" [טו. ב]

רש"י בפסוק מפרש: שהיו מראין אותו באצבע היו מצביעים ואומרים הנה הקב"ה וזה מה שאמרו חז"ל ראתה שפחה על הים מה שלא ראו נביאים. לפני שנים בתקופה שהאסטרונאוט הראשון הצליח לעלות לירח כל העולם היה מודע לעניין ובאותו זמן היו הרבה שראו אותו בזמן אמת ואיך שהוא עלה לירח כשמיליונים צפו בו. האסטרונאוט היה בהלם ממה שהוא רואה ואמר משפטים של אמונה ושרואים שיש בורא לעולם, ואחר כך אמר את שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי, ואחר כך חזר ואמר עוד כמה משפטים של אמונה וכולם היו בהלם, כיון שהאסטרונאוט לא היה יהודי אלא גוי.

הרב טורק זצ"ל שהיה באותם ימים מנהל של תלמוד תורה "יסודי

התורה" בתל אביב אסף את כל הילדים של התלמוד תורה ורצה להעביר להם את נושא האמונה שרואים בחוש שאפילו גוי כשהוא מגיע לירח והוא רואה את גודלה ועוצמתה של הבריאה הוא מתחיל לדבר אמונה.

באמצע שהוא מדבר קם אחד הילדים מהכיתות הנמוכות ואמר שהוא משוגע!!!

הרב טורק זצ"ל היה בהלם, וכל התלמידים הסתובבו לילד והסתכלו עליו איך הוא מעז לומר כך למנהל, איזו חוצפה, הרב טורק שהיה מתנהג עם תלמידים במתינות וחכמה לא צעק עליו ולא ביישו, אלא שאל בשיא הרוגע למי התכוונת במילת הגנאי שאמרת עכשיו???

אמר לו הילד: על אותו אסטרונאוט שעלה לירח, ולמה אתה קורא לו משוגע? שאל הרב טורק, אמר לו הילד: וכי צריך לעלות עד לירח כדי

הסיגריה שגרמה להפצצה
 "ויאמר ה' אל משה כתוב זאת
 זיכרון בספר ושים באזני יהושע
 כי מחה אמחה את זכר עמלק
 מתחת השמים" [י"ז, י"ד]

עם ישראל במשך השנים נלחמו עם
 הרבה עמים, ומלחמה אחת לא נגמרה
 ועד היום אנחנו לא רוצים לצאת מזה,
 התורה מצווה אותנו למחות את זכר
 עמלק, מדוע יש לגבי עמלק ציווי שאין
 על שום עם אחר, והוא מיוחד לעמלק
 במה התייחדו עמלק?

והתשובה: שלאחר יציאת מצרים
 כשכל העמים שמעו איזה ניסים בורא
 עולם עשה לעם ישראל אף אחד לא
 העיז אפילו לחשוב להתעסק איתם
 ועמלק היה הראשון שהוריד את כח
 הרתיעה, חז"ל מביאים משל
 לאמבטיה רותחת שאף אחד לא העיז
 להיכנס אליה בא שוטף וקפץ הוא
 אמנם קיבל כווייה אבל הוא קירר את
 האמבטיה וכבר כמה נכנסו אחריו,
 אבל הוא היה הגורם לכולם להיכנס.

באחת המדינות שהיתה בעיצומה של
 מלחמה אסרו על הדלקה של מקור
 אור כיון שעל פי מקור האור היו
 המטוסים יודעים איפה להפציץ וכדי

לדעת שיש בורא לעולם? אותנו מגיל
 קטן לימדו שיש בורא לעולם ואנחנו
 מאמינים גם בלי לעלות לירח.

הרב טורק מאוד התפעל מהדברים של
 הילד שנבעו מלב טהור, כזה דבר מגיע
 גם על ידי שהאמא בסיפור לפני השניה
 מזריקה לילדים אמונה ישר לווריד.
 אבא או אמא שיושבים עם הילדים
 לפני השניה עם סיפורי אמונה, סיפורים
 על גדולי הדור, על מידות טובות אין
 להם מושג כמה שזה נכנס כמה שזה
 משפיע.

ראיתי שמביאים ביאור יפה של ר'
 אליה לופיאן זצ"ל שהסביר את הפסוק
 בתהילים [ק"ל] "שיר המעלות
 ממעמקים קראתיך ה'" שבכל אדם
 חבוי ה"קראתיך ה' " והשאלה כמה
 קליפות צריך להוריד כדי להגיע
 ל"קראתיך ה'" יש כאלה שמשוהו קטן
 וכבר הם מתחברים לקב"ה, ויש כאלה
 שרק שהם רואים דבר גדול מגיעים
 ל"קראתיך ה'" כמו האסטרונוט הגוי
 שרק כאשר הוא נמצא על הירח רק
 אז הוא מדבר אמונה.

יכולה לגרום, מהן ההשלכות של כל מעשה.

כלא על בורג

מסופר על אדם שלקח על עצמו לדאוג שהעושר יתחלק בשווה, ולצורך כך היה מבקר בבתי העשירים בשעות הלילה המאוחרות, [גנב] יום אחד שניסה להיכנס ראה שאנשים ערים אבל הוא לא התייאש ועלה לגג, אמר לעצמו לפחות אולי אני אמצא משהו, לא נעים לחזור בלי כלום לבית 😊 אבל בגג לא היה כמעט כלום ופתאום ראה איזה בורג גדול אמר לעצמו לפחות אני אקח את זה ואח"כ נראה מה אפשר לעשות עם הבורג, וניסה להרימו ואז קלט שהוא מוברג אבל לאדם כמוהו שעוסק בגניבות ההבדל בין מקום עם מנעול למקום בלי מנעול זה שגם עם מנעול הוא נכנס אבל זה יקח לו קצת זמן והתחיל לפרק את הבורג אחרי בדקה הבורג היה אצלו ובא לרדת ואז יצא מהבית אדם ואיך שראה אותו יורד מהגג ישר תפס אותו ותוך כדי הזמין לו משטרה, אותו אדם אמר מה כבר עשיתי? לקחתי רק בורג.

שלא ידעו איפה יש מקום יישוב לכן החליטו על חושך מוחלט בשעות הלילה.

אחד התושבים שיצא לעשן סיגריה והדליק גפרור להדליק את הסיגריה אחרי כמה דקות היו כמה פיצוצים באותו רחוב כמעט הורידו את כל הרחוב, למחרת הוא שומע דפיקות בדלת בפתח עמדו מספר שוטרים שבקשו ממנו שיתלווה אליהם, מה עשיתי? אתם בטוחים שזה אני? אמרו לו בתחנת המשטרה תקבל הסברים ואז הסבירו לו שבגללו אתמול הרסו רחוב שלם כמעט עד היסוד, אני?? שאל, מה זה קשור אלי??

אמרו לו אתמול שיצאת והדלקת סיגריה גרמת לשלוח איתות למטוסים איפה להפציץ ובגללך הורידו כמעט רחוב שלם, והיית אמור לקחת את זה בחשבון, אנחנו הזהרנו לא להדליק שום אש בחוץ ובגלל הסיגריה שהדלקת גרמת לכל האבידות שהיו ולכן תשלם על כל מה שגרמת.

הרבה פעמים במעשה קטן שלנו אנחנו משפיעים ומשנים, הבעיה היא שאנחנו לא מודעים למה שהתנהגות קטנה

עלה אדם מבוגר וסיפר על עצמו שהוא חזר בתשובה בזכות אחד הילדים של אחד הרבנים וכך סיפר שהוא מחזיק מפעל של ממתקים ותמיד לוקח איתו כל מיני ממתקים מהמפעל לחלק לילדים יום אחד הוא יושב וראה ילד חמוד, הוא נתן לו סוכריה והנה רואה שהילד במקום לאכול אותה הוא לקח את הסוכריה והלך לאמא שלו ואחר כך הלך וזרק את הסוכריה לפח.

הוא לא הבין מה היה כאן וניגש לילד אחר כך ושאל אותו: ילד ראיתי שזרקת את הסוכריה לפח, מה העניין??? אמר לו אני שאלתי את אמא שלי אם זה הכשר שאנחנו אוכלים והיא אמרה לי שלא לכן זרקתי את זה לפח.

ושלא תבינו לא מדובר על ילד בן 10, מדובר על ילד בן חמש שרק אתמול נולד, והייתי המום איך ילד בגיל הזה כבר יכול לשלוט על הרצונות שלו, ואם זה לא כשר לא אוכלים ואפילו שסוכריה לילד זה עולם ומלואו, ואז הבנתי מה התורה עושה לאנשים מה שאין בשום מקום בעולם לשלוט על רצונות אתה השולט ולא שולטים עליך, רואים מה מעשה קטן יכול

רק בורג??? הבורג הזה החזיק נברשת של 100.000 שקל ואתה בשלקחת את הבורג גרמת לנפילה של הנברשת, ויש לך מזל גדול שאף אחד מבני המשפחה לא היה מתחת הנברשת כשהיא נפלה, המשטרה הגיעה לקחה אותו אחר כבוד למעצר אחרי כמה ימים הביאו אותו לשופט שגזר עליו שנת מאסר על הנזק שגרם וכשנכנס לכלא שאלו אותו: על מה אתה יושב פה?? אמר להם על בורג.

והאמת שהוא לא ישב על בורג אלא על נברשת יוקרתית שהוא הרם כמו ידיו, בהרבה מקרים למעשה קטן יכולות להיות השלכות מרחיקות לכת לו רק היינו יודעים כמה צריך לשים לב על כל מעשה הרי שמצבנו היה כמה דרגות מעל מה שאנחנו היום.

שולט ולא נשלט

סוף שבוע של ארגון ערכים הגיע לסיומו ערב לפני שחוזרים לבתים יש ערב מעניין שבו עולים כל מיני אנשים רחוקים שהשתתפו בכנס ומספרים את החוויות שלהם ומה הם קבלו על עצמם.

אותו אברך שיעלה אחרי 120 יקראו לו ויגידו לו אתה רואה את כל המשפחות האלה בזכותך הם חזרו בתשובה, מיד הוא יאמר להם, אני? אתם בטוחים שלא טעיתם? אני אף פעם לא עבדתי בקירוב רחוקים? ואז יראו לו את אותו יום איך שהוא הלך ושמר את עיניו ובאותו זמן הוא היה מצולם וזה מה שגרם לו לחזור וכל המשפחות האלה זה הילדים שלו לדעת שכל מעשה קטן שלנו יכול להגיע רחוק, וכל מעשה מצולם גם אם אתה לא חושב שרואים תדע שכורא עולם מצלם נון סטופ.

כדור שלג

מסופר על ר' יעקב קמינצקי שבאחד הימים היה עם הרבנית ונתקעו באיזה כפר והיו חייבים לישון באותו הכפר, הוא שאל את האנשים: האם יש פה יהודי? אמרו לו: שיש אחד בקצה העיירה דווקא מכנים אורחים גדול והנה שהגיע לשם דפק בדלת ושאלו אותו מה הוא רוצה. אמר להם שהוא נתקע פה בכפר עם אשתו והם חייבים לישון פה והוא מבקש שיתנו להם להיכנס לבית

לגרום, ספק אם הילד מודע למה שגרם על ידי ההתגברות הזו.

מצולם 24/7

סיפור דומה באדם שסיפר שמה שגרם לחזרתו בתשובה זה שהוא ישב במסעדה עם חבירו והסתכל מהמסעדה שהיתה עם חלונות כהים ומבחוץ לא רואים מה קורה בתוך המסעדה ורק מהמסעדה רואים מה קורה בחוץ.

והנה הוא רואה איזה מראה "לא תקיין" שמולו הולך אדם שומר תורה ומצוות נראה כמו אברך, וישר קפץ לו כל הלכלוך שהתקשורת ממציאה על שומרי התורה והמצוות, ואמר לעצמו בטח הוא יסתכל כיון שאף אחד לא רואה אותו, אבל לפליאתו הוא רואה את אותו אברך שעובר ליד אותו מראה לא צנוע, הוריד את הראש ולא הסתכל, אמר לעצמו איך הוא הוריד את העיניים וזה תפס אותו והוא חקר על כל הנושא הזה, והגיע למסקנה שהתורה נותנת לנו כח איך להתנהג, ונותנת כח לאדם לשלוט ולא להיות נשלט, וזה מה שגרם לו לחזור בתשובה.

הגעתם הוא הכנים איזה עני לישון אצלו ואותו אדם קם כלילה ומילא שקים עם כל כלי הכסף שהיו בוֹיטרינה ונעלם.

ולכן הגביר לקח לו קצת להירגע ובדיוק אתה הגעת יום לאחר מכן ורצית שיכנים אותך, אבל הוא היה עדיין כהלם ממה שעשה לו אותו אורח אבל אחרי כמה ימים הוא נרגע וחזר להכנים אורחים.

אותו גנב חוץ מהגניבה שהוא צריך לשלם הוא ישלם גם על הצער שהוא גרם לר' יעקב קמינצקי, מעשה הגניבה שלו יכל לגרום לאותו גביר להפסיק להכנים אורחים ואז כל פעם שהוא לא היה מכנים אורחים זה היה נזקף לזכותו של הגנב, כיון שהכל מחמת ההתנהגות שלו.

יש מושג של "כדור שלג" אם תעמוד על הר גבוה ותזרוק אבן קטנה היא תמשיך לדרדר אבל בדרך ידבק אליה עוד פתיתי שלג ולאט לאט היא נהיית יותר גדולה עד שלמטה זה ממש כמו סלע שמתגלגל במהירות לפעמים כאלה דברים יכולים לגרום למפולת שלגים וזה אף על פי שבהתחלה הוא היה קטן.

המחומם כיון שבחוץ קפוא ויורד שלג והוא היהודי היחיד שנמצא באזור, הם היו בטוחים שהוא יתן להם להיכנס מיד אבל לפליאתם הוא לא רצה לתת להם להיכנס.

ר' יעקב קמינצקי פחד מאוד שהם ישארו בשלג ויכולים ח"ו להינזק ולכן המשיך לשכנע את אותו בעל הבית שזה פיקוח נפש ואין להם עכשיו לאן ללכת והוא מתחנן אליו ועד שהסכים היה ממש הרבה זמן ובסוף הכנים אותם ונתן להם לישון ולמחרת המשיכו בדרכם והודו לו על כל מה שאירח אותם.

אבל הם לא הבינו על מה הוא התעקש שלא להכנים אותם, אחרי תקופה כשהגיע לימים נוראים לישיבת סלבודקא ראה את אותו אדם שאירח אותם יושב במקום מכובד, והיה המום איך הם מכבדים אדם שרק אחרי תחנונים הסכים להכנים אותם ולא לתת להם לקפוא מהקור.

ראש הישיבה שהבחין במבטים שלו ניגש אליו ואמר לו: תדע לך הוא סיפר לי על אותו לילה שהתארחת אצלו, אבל תדע לך שהוא מכנים אורחים שאין כדוגמתו, אבל יום לפני שאתם

והאמת שמשה רבנו לא הפסיד מזה כלום והתעשר בלי טורח ומאמץ מפסולת הלוחות.

והביא מה שסיפר הבן איש חי על שני סוחרים שהיו מתפרנסים ממכירת גרוטאות, הם קנו ומכרו ומזה היתה פרנסתם, יום אחד הודיעו להם שיש ערבי שמוכר תכולת דירה ומיד הלכו לשם, בדרכם עצר אותם יהודי וביקש מהם שיעצרו לכמה רגעים וישלימו מנין אבל חבירו לא רצה להתעכב והוא החליט שאין לו מה לרוץ, היה אדם שהרב ראה אותו רץ, אמר לו: לאן אתה רץ? אמר לו: אני רץ לצורך הפרנסה שלי, אמר לו הרב: מי אמר לך שזה בכיוון שאתה רץ אליו אולי זה בכיוון ההפוך 😊.

והנה הוא החליט שהוא יכנס להשלים מנין, נכנס והשלים להם חצי קדיש ואח"כ המשיך לדרכו, וכליבו אמר בטח חברי כבר קנה הכל ולא השאיר לי כלום, הוא לא התייאש והלך לשם אולי ימצא משהו.

וכשהגיע אכן ראה שחברו כמעט סיים לקנות הכל ונשארה ערימה של פריטים ישנים "אלטע זאכן" ובשביל לא לחזור בידים ריקות, אמר לעצמו

אומרים שכל אדם שיושב בבית מדרש או שהוא "מזכה הרבים" או שהוא "מחטיא את הרבים", והביאור בזה הוא שאם הוא לומד בחשק ולא מפסיק אז זה מדביק ואנשים לוקחים ממנו חיזוק ואז הכל נוקף לזכותו, כל החיזוק שנוצר מההתנהגות שלו זה כמו מניות שממשיכות לעבוד גם שאתה ישן, אבל אם הוא מתבטל אז זה משרה אווירה כזו וכל אלו שמתבטלים זה בגללו ואז הוא הופך למחטיא הרבים.

יהלום בחמישים זהובים

"ויקח משה את עצמות יוסף עמו" [י"ג י"ט]

סיפר אבי מורי שליט"א: בשעה שכל ישראל היו עסוקים בביות מצריים ואוספים רכוש משה רבנו היה היחיד שהיה עסוק בחיפוש אחר ארונו של יוסף שהשביע את בני ישראל שיעלו את עצמותיו ממצרים, הגמרא משבחת את משה כמה חביבין עליו המצוות, שבמקום ללכת לאסוף כסף וזהב של המצרים שטבעו בים, הוא הלך וחיפש מצוות.

הלך האיש לבן איש חי ושאל אותו: האם כדאי ללכת לסוחר התכשיטים ולבקש ממנו שיחזיר לו את הכסף, אמר לו הבן איש חי: אתה ענית חמש אמנים, וחז"ל אומרים: שעל כל מצווה כאן בעולם הזה משלמים עשרה זהובים, ואתה בדיוק קיבלת 50 שזה בדיוק על חמש האמנים שענית על חצי הקדיש שהשלמת להם.

החתן שהוא השדכן

"וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים" [י"ג י"ח]
אומר החפץ חיים שאחד מכל חמישה אנשים יצאו ממצרים, לפי שלא האמינו ולא רצו לצאת לכן מתו במצרים.

שואל החפץ חיים: אני לא מבין, וכי העונש על חוסר אמונה זה מיתה???
אומר החפץ חיים: שבחוסר רצונם לצאת הם הראו שלא אכפת להם מכל עם ישראל שסוכל שם, וכשאדם לא איכפת לו מחבירו גם בורא עולם לא איכפת לו ממנו.

סיפור מדהים על גודל החסד שבורא עולם עושה למי שגומל טובה וגם

אני אקח את זה ונראה מה נעשה עם זה, וכשהגיע לביתו פירק את החבילה שהביא איתו וראה כרית קטנה ישנה אמר לעצמו, למי כבר יש לי למכור את זה ואז הוא אמר לעצמו לפחות את הנוצות שלה אני אקח לכרית אחרת לקח את הנוצות ואז הרגיש משהו קשה והתברר לו שזה יהלום.

מיד הלך לסוחר התכשיטים שיעריך את שוויו, אמר לו הסוחר: שהוא מוכן לשלם עליו 50 זהובים, הוא לא ידע אם זה שווה את הסכום הזה, אבל היה ברור לו שחמישים זהובים זה סכום עתק, הוא נתן לסוחר התכשיטים את היהלום תמורת חמישים הזהובים וכשחזר סיפר לאשתו שבורא עולם שילם לו על כך שהוא השלים להם מנין.

אמרה לו אשתו: מה?! מכרת את היהלום בעד חמישים זהובים? אולי הוא שווה הרבה יותר? אמר לה: כבר מכרתי אותו ואני לא יודע אם הוא יסכים להחזיר לי אותו בחזרה.

אשתו שהיתה [מקוחה] אשה לא פשוטה אמרה לו תחזור אליו ותגיד לו שיחזיר לך, חסר לו אם הוא לא יחזיר לך 😊.

בתקופה של אחרי החתונה שמרו על קשר מלפוני.

והנה יום אחד מתקשר האח המבוגר לאחיו הצעיר ושואל לשלומו, אומר לו האח הצעיר: ה' יעזור! ה' יעזור! האח המבוגר קלט שמשוהו לא בסדר, ושוב שאל את הצעיר: מה קורה??? אבל הוא ניסה להתחמק, אבל האח המבוגר לא הרפה עד שסיפר לו שעכשיו יום חמישי והבית שלהם ר-י-ק ואין כלום! וגם אין לו כסף כרגע מאיפה לקנות.

האח סיים איתו את השיחה ונסע לכיוון העיר שבה גר אחיו, הוא נכנס לסופר ועשה קנייה של 3.000 שקל, מילא שתי עגלות מלאות בבשר, דגים וכל מיני מטעמים והגיע לאחיו והעלה לו את כל הקנייה לביתו.

האח ואשתו היו המומים מהקנייה הזו שתספיק להם לפחות לכמה חודשים, ולא רק זה האח בא ונתן לו מעטפה עם סכום כסף גדול.

בדיוק אותו יום היה לאשתו חתונה של חברה טובה שלה, אבל בגלל המצב הכלכלי שלהם היא היתה עצובה ולא רצתה ללכת, אבל לאחר שהאח הגדול שלו עזר לו, מצב רוחה חזר לאיתנו וכבר התארגנה ויצאה לחתונה

רואים שכל מה שאדם עושה לעצמו הוא עושה.

הסיפור הוא על בחור מוכשר עם מידות טובות, לא כמו אותו בחור שאמרו עליו שהוא בחור בעל מידות, בעל הנהגה ובעל שאיפה ולבסוף גילו שהוא שמן, מעשן ונוהג ברכב אמר להם השדכן בעל מידות הכוונה שיש לו מידות גדולות בכנדים ובעל שאיפות זה מעשן ובעל הנהגה זה שהוא נוהג 😊.

והנה אותו בחור בעל מידות טובות היה תקוע בשידוכים ואחיו הצעיר הגיע לגיל השידוכים, אבל הוא לא רצה לשמוע הצעות שידוכים, ואמר לכל השדכנים: קודם כל אחי הגדול, אחיו הגדול היה חכם ואמר: מה העניין ששנינו נהיה תקועים? אני יוותר לו ובזכות זה בורא עולם ירחם עלי, ואמר לאחיו: בשום פנים ואופן אין לך מה לחכות לי, פשוט לא הגיע הזמן שלי אתה יכול לשמוע ואני לא מקפיד.

ובאמת אחרי תקופה קצרה האח הצעיר התארס עם בחורה טובה מבית טוב וכל תקופת האירוסין האח המבוגר היה מלווה את האח הצעיר ונתן לו הרגשה טובה, וכך גם בחתונה וגם

כנגד מידה גם בורא עולם לא היה אכפת לו מהם, ואם בורא עולם מסיר את השגחתו מאדם זה הדבר הכי גרוע שיכול להיות והתוצאה היא שהם מתו במצריים.

גרשון או נחשון

"מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו" [יד ט"ו]

לאחר שבורא עולם אמר להם להמשיך אל הים אף אחד לא העיז לקפוץ ואז הגיע גרשון בן עמינדב והחליט שהוא יקפוץ ראשון למים, אבל בדיוק הוא אמר לעצמו אולי אני אתקשר לאשתי ואתייעץ איתה מה היא אומרת, ואז אמר לעצמו לא, אני עכשיו אקפוץ, ואז התחיל לחשוב אולי לפני כן אדבר עם הילדים שלי ואמר לעצמו לא, לא כדאי לחכות אני אקפוץ וזהו! ואז לפני שקפוץ עלה לו מחשבה שאולי יחשוב על זה עוד פעם במתינות ואמר לעצמו לא, אני קופץ עכשיו! ואז אמר לעצמו טוב, לפחות אשים את הארנק עם המסמכים אצל אשתי ואז אקפוץ ותוך כדי שהוא חושב ומסתפק אם לקפוץ או לא בא

כשפיה ממלמל מזמור לתודה, להודות לה' על כל מה שהשפיע עליהם.

וכשהגיעה לחתונה היא ראתה בחופה את אחת הבחורות שעמדה לידה מתפללת עם דמעות היא ניגשה אליה, ושאלה אותה: אם היא צריכה עזרה היא יכולה לקחת את השם שלה ולהתפלל עליה, הבחורה סיפרה לה שהיא התפללה על זה שהיא לא מוצאת את החתן שלה, הוא פשוט הלך לאיבוד 😊.

ואז נפל לה האסימון והיא אמרה לה אני רואה אותך אני רואה אותו, ממש! יש לי שידוך בשבילך משהו לא רגיל בחור עם לב זהב מידות טובות... סופו של הסיפור שאותה בחורה התחתנה עם האח של בעלה אותו אח שבזכות העזרה שעזר להם היא הלכה לחתונה והתברר שהוא בעצם עזר לעצמו, הוא היה השדכן של עצמו מדהים!!! לפעמים אתה חושב שאתה עושה למען השני אבל מתברר בהרבה מן המקרים שהראשון שנהנה מזה זה אתה בעצמך.

וזה מה שאומר החפץ חיים: שעם ישראל מתו במצריים לא כעונש, אלא מכיון שלא היה איכפת להם אז מידה

בורא עולם תסתכל מה היה ביציאת מצריים הם היו ב-מ"ט שערי טומאה ואם הם היו מתעכבים עוד רגע אחד לא היה את מי לגאול, בורא עולם הוציא אותם רגע לפני... ומכאן תבין מה חשיבותו של רגע וזה מה שהרויח נחשון בן עמינדב שלא חיכה אלא ישר קפץ.

עם מי לדבר עם האבא או עם הבן?

"ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו" [יד ט"ו]

שאל אבי מורי שליט"א: התביעה על משה לא מוכנת שהרי עם ישראל היה צריך ישועה והוא המנהיג ומה הוא יעשה אם לא יצעק לבורא עולם למי יפנה? לממשלה 😊 אפילו עם נגיף כזה קטן הם לא יודעים להתמודד בורא עולם לקח נגיף קטן ומראה להם כמה שהם אפסים.

ואם כן, לא מוכן מה בורא עולם רוצה ממשה יש למשה בעייה ולכן הוא פונה

נחשון בן עמינדב וקפץ ראשון וחז"ל משבחים אותו על מסירות נפשו ואת נחשון בן עמינדב אף אחד לא זוכר... מדהים! עם כל הרצון העז שלו ואיך שהוא תכנן, אבל בפועל הוא לא קפץ, לבל היותר אפשר להקדיש לו את השיר: "מחשבות טובות" 😊.

בהרבה מקרים בחיים יש לכל אדם הזדמנויות שונות שבהן יכול לקדש את שמו יתברך ולגרום קידוש ה' על ידי התנהגותו, וצריך להיזהר שלא לפספס את ההזדמנויות האלה, כיון שאם קצת מחכים זה נעלם ומישהו אחר יעשה את זה ואתה תישאר מאחור.

בפרשה הקודמת ראינו שהתורה מזהירה ושמרתם את המצות וחז"ל דורשים ושמרתם את המצוות שמצוה הבאה לידך אל תחמיצנה, וראיתי ששואלים לפי הדרשה הזו, מה קשור המשך הפסוק "כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים" איי איי איזו מתיקות, זה פשט ששווה 1.000.000 דולר, סנט אחד לא פחות, על כזה פשט אין מבצעים של סוף עונה.

אומרת התורה אם באה לידך מצווה אל תחמיצנה, והראייה לכך, אומר

על עצמו להשתנות ואני בשמחה אכנים אותו ואתן לו מה שהוא צריך.

והנמשל הוא, ידוע שעם ישראל באותה שעה שיצאו ממצריים היה שר של מצריים יושב ומקטרג עליהם ואומר: הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה מה נשתנו אלו מאלו, באותה שעה לא היה לאבותינו שום זכות כמו שנאמר: "ואת ערום ועריה" ולכן בא משה רבנו וביקש להצילם, אמר לו בורא עולם: לא ממני אתה צריך לבקש, אלא דבר אל בני ישראל ויסעו, תאמר להם שיעשו מעשה של מסירות נפש מצידם ועל ידי כך יסתם פי המקטרג ויזכו בכל השפע שמוכן עבורם.

לבורא עולם, וזה הדבר הנכון לעשות אז מהי התביעה עליו?

וענה: במשל לאדם עשיר שכעס על בנו יחידו שהתנהג שלא כהוגן ושלח את בנו מביתו בעירום ובחוסר כל, והבן שהיה ילד שמנת לא היה רגיל לדאוג לאוכל וכשהגיע הלילה התחיל להיות לו קר ולא רק זה הרעב התחיל להציק לו, ולא ידע מה לעשות.

ומחוסר ברירה הלך לשכן שלהם שהיה ידיד של אבא שלו וביקש ממנו שילך וידבר עם אביו שירחם עליו ויכנים אותו לביתו, וגם אם לא שלפחות יתן לו משהו לאכול ואיזו שמיכה כדי שלא יקפא בחוץ, השכן שראה את הבן במצב כזה הסכים והלך לשכן, ואמר לו: תשמע, הבן שלך רעב וקר לו אולי תרחם עליו ותתן לו משהו לאכול ואיזו שמיכה משהו שיהיה לו להתכסות.

אמר לו האבא: במקום לדבר איתי לך תדבר עם הבן, הרי אני אבא שלו ואני רוצה לתת לו רק שיחזור בו ויקבל הכל.

אם הוא בא אלי רק כגלל שקר לו, אז אני לא יכול לעזור לו, אלא שיבוא לאחר שהבין את הטעות שלו ושיקבל

שירת הנשים

"ותיקח מרים הנביאה אחות אהרן
את התף בידה" [ט"ו, כ']
"ותען להם מרים שירו לה כי גאה
גאה סוס ורוכבו רמה בים" [ט"ו,
כא]

אם נתבונן, נראה שלא כתוב מה הם
שאלו אותה, אז מה זה "ותען" למי
היא ענתה?

ועוד דבר שצריך להסביר שהיא יצאה
עם תוף, האם חסר כלי נגינה? למה
היא לקחה רק תוף? למה היא לא
לקחה כינור או גיטרה או איזה אורגן
משהו שיהיה מעניין???

וגם מדוע היא בחרה מכל שירת "אז
ישיר" דווקא את הפסוק הזה: "סוס
ורוכבו רמה בים"???

והתשובה לכל השאלות, שבאמת
היתה כאן שאלה אמיתית שהנשים
ביציאת מצרים שאלו אותה, שהרי
ידוע שיציאת מצרים זה לא היה היעד
הסופי, אלא זה היה חלק מהדרך
והיעד הסופי הוא מתן תורה, ואם זו
התכלית, שאלו הנשים אז מילא
הגברים צריכים לשמוח, אבל מה
הקשר אלינו? הרי אנחנו נשארות

במטבח עם הכישולים, נשארות
בתפקידים שלנו הקודמים, עם הטיפול
בתינוקות בילדים שהרי אנחנו נשארות
פטורות מתלמוד תורה ועל מה יש לנו
לשמוח?

ענתה להם מרים את הפסוק הזה:
"שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו
רמה בים" הפסוק מתאר איך העניש
בורא עולם את המצרים לאחר
רדיפתם אחרי בני ישראל והטביע
אותם את הרוכב ביחד עם הסוס,
ולכאורה, מילא להטביע את הרוכב
מובן מכיון שרדף אחרי עם ישראל,
אבל מה אשם הסוס הרי לקחו אותו
בעל כרחו לא שאלו אותו???

והתשובה: שהוא סייע וכל מי שמסייע
נחשב שיש לו חלק בעשייה ולכן כיון
שהסוס סייע לרוכב, לכן מגיע לו
לטבוע ביושר, ולכן אמרה מרים
לנשים יש לכן על מה לשמוח, כיון
שאתן מסייעות לבעלים שלכן ואם
בעונש המסייע גם נענש, כשמסייע
לדבר טוב השכר הוא כפול ומכופל.

ולכן היא יצאה דווקא בתוף, כי
המיוחדות של התוף בשונה מכל שאר
כלי הנגינה, שהוא חלק מתזמורת אבל
כשהוא לבד הוא לא נשמע טוב.

שהיא מקבלת שכר של 100 אחוז, ואפילו אם הוא לא נתן את ה-100 אחוז, כיון שמצידה היא נתנה 100 אחוז סיוע.

המקובל ר' סלמן מוצפי היה אומר שאם אברך הלך ללמוד ופטפט איזה דקה או שתיים אזי אשתו מקבלת גם על הדקות האלה.

החפץ חיים בספרו "שם עולם" מספר על אחד מגדולי הדור שלפני פטירתו אשתו ביקשה שיתן לה חלק מתורתו וממצוותיו על כך שהיא מיפלה בו, אמר לה שאין לה מה לדאוג כיון שכל מה שיש לו יהיה גם שלה, כיון שהיא סייעה לו וכמו שאם ישנו בעל עשיר אז גם אשתו עשירה.

הגמרא בברכות אומרת: "הני נשי במאי זכיין אמר לו ר' חייא במה ששולחות את הילדים שלהם ללמוד תורה ומחכים לבעלים עד שיחזרו מבית המדרש".

רש"י במקום מסביר שתינוקות של בית רבן היו רגילים ללמוד לפני רבן בבית הכנסת, ולא מדובר על ילדים שלא רצו ללכת, אם כך לא מובן על מה השכר של האמא הרי הם הולכים לבד???

וזה מה שכאה לרמוז להן, אתן הנשים אם תהיינה חלק מהתזמורת שמסייעות לבעלים שלהן ולילדיהן סיוע להתחבר יותר לקב"ה אז התזמורת תהיה מושלמת, אבל תוף לבד זה לא מושלם.

זה מה שאומר שלמה המלך בשיר השירים: "לסוסתי ברכבי פרעה דימיתך רעיתי" מה העניין שמדמה את רעייתו לסוסה, לא מצא משהו יותר מעניין? ישנן חיות יותר עדינות מסוסה???

לפי מה שאמרנו מובן, שהוא בא לשבח אותה על הסיוע שלה לבעלה וכמו הסוס ברכבי פרעה שטבע ושם רואים שמי שמסייע הוא חלק בלתי נפרד אותו הדבר אשה המסייעת לבעלה לעמוד נגד כל פגעי העולם, אזי היא תקבל שכר על כל מה שבעלה מתקדם בעבודת ה' וכמו שר' עקיבא אמר: "שלי ושלכם שלה הוא" זה לא סתם פירגון ישנן נשים שעליהן נאמר "חכמת נשים בנתה ביתה" וישנן נשים חלילה שהן בגדר "איוולת בידיה תהרסנו"

ומובא בראשונים שאשה שמסייעת לבעלה שכרה הרבה יותר מהבעל כיון

ומתמיד גדול, ושאלו את אבא שלו:
מה המתכון?????

אמר להם: שזה בזכות אשתו שבכל פעם שהבן היה חוזר מהישיבה והיה חוזר מאוחר כי הוא נשאר ללמוד, אשתו שהיתה לאחר יום עבודה ואחרי הטיפול בילדים ב"ה שיהיו בריאים עוד היה לה כח להמתין ל"שייביע בוחר" לבחור שלה והיתה מחכה לו עם נם בטעם זוניל ועם מיני מאפה וכמובן היתה מתעניינת בשלומו, איך עבר עליו היום ורק אח"כ היתה הולכת לישון.

הבן שראה את כל המסירות של אמא שלו, השקיע והגיע לתוצאות המדהימות של בן עליה.

וזה מה שאומרים: "אשרי יולדתו" שהאמא בכוחה להעניק לילדיה חום שממים הרבה שזמנים 😊 ומזיקים.

מה זה גן עדן?

הרב מפוניבז' שייסד ובנה את ישיבת פוניבז', בזמן שעשה הנחת אבן הפינה אמר שעל הגבעה הזו תקום ישיבה של אלף בחורים!!! אנשים ריחמו עליו ואמרו שכנראה מהמלחמה נשרף לו

התשובה: שהשכר מגיע לא על הביצוע הטכני, אלא על מה שמעבר על כל הרגש, על הדמעות שהיא מכניסה להם בתוך הסנדרוויץ, על המילים המעודדות ונותנות כח בבוקר לפני היציאה ללימודים, על כך שהיא מתפללת יום ליום לפני האל ודמעותיה אותו מלוות בתמיכה הרגשית והנפשית שהן מעניקות לילד הרך, מה שלימים יתברר שהחום הזה זה מה שגידל אותו זה מה שאמר ר' חנינא חמין ושמן שסכת לי אמאי בילדותי הם עמדו לי בזקנותי[חולין כ"ד ב'].

אומרים שההורים צריכים לפני שמוציאים ילד ללימודים לדאוג לכך שהוא יצא בהרגשה טובה, כדי שגם אם איזה חבר לא יתיחס אליו כמו שצריך או שהוא יקבל איזו מילה לא טובה יש לו הכוח הנפשי להתמודד עם זה בצורה טובה.

מה המתכון לילד כזה?

הרב זילברשטיין מספר על אברך צעיר שהיה מוצלח במיוחד ובגיל צעיר מאוד סיים את הש"ס והיה בקי בש"ס

אני אגיד לך, גן עדן זה שמביאים לאדם סטנדר עם גמרא וילנא ונר שדולק כמה שעות זה גן עדן!!! סיים הרב מפוניב'ז שהדבר הזה הכנים בו אהבת תורה אדירה והיום מכוח זה הוא בונה ישיבה ל 1000 בחורים.

הנחת אבן הפינה על הגב של אמא

סיפור נוסף שסיפר באותו מעמד על תקופת ילדותו שהם היו מספר ילדים במשפחה שהיתה חסרת אמצעים. חורף אחד ירד שלג וכדי ללכת ללמוד בתלמוד תורה שהיה במרחק של עשרים דקות מהבית היה חייב ללכת עם מגפיים ומעיל אחרת זו סכנה של התקררות והיה להם רק מעיל אחד וזוג מגפיים אחד וכל האחים ידעו שמחר רק ילד אחד הולך לתלמוד תורה וכולם נשארים בבית, כיון שיש רק מעיל אחד וזוג מגפיים אחד ואז התפתח ויכוח בין האחים למי יש עדיפות על פני אחיו, ילד אחד טען שהוא חייב ללכת מחר כיון שמחר הם

איזה פיוז, ובהנחת אבן הפינה הוא סיפר שהיו שני סיפורים שגרמו לו לאהבת תורה ומסירות לתורה.

סיפור אחד בזמן שהוא היה ילד ושלחו אותו לתת משלוח מנות לרב של העיירה ואז באותם ימים בדיוק יצא ש"ס וילנא, ובאותם הימים הספרים היו מצרך יקר שלא כל אחד יכול להרשות לעצמו.

אבל לרב של העיירה הם התאמצו והשיגו לו כרך של מסכת בבא בתרא וביחד עם המתנה הנדירה הזו שלחו גם נר שמאיר כמה שעות ואותו בחרו כשליח לתת את משלוח המנות המקורי לרב וכך סיפר כשהגעתי לרב של העיירה הוא קיבל אותי וכשראה מה הבאתי כולו היה נרגש ולקח את הגמרא ופתח אותה והתחיל להסתכל בה ולהתלהב והפך עוד דף וכולו מתלהב ושכח לרגע שאני שם ואחר כך חיבק אותה כחום כשדמעות של התרגשות מציפות את עיניו ואז הוא ראה גם את הנר שהבאתי לו והוא פנה אלי בשכולו מרוגש תפס בידי ואמר לי.

יוסף שלמה!!!

אתה יודע מה זה גן עדן???

חזרה את כל הדרך כדי להביא את שאר האחים שלו היא לבשה את המגפיים והמעיל כדי שתוכל לקחת את כולם וכך הלכה וחזרה במסירות נפש 20 דקות הלוך ו- 20 דקות חזור עם כל ילד, מה שגרם לה לבסוף לשכב במיטה בגלל דלקת ריאות.

אבל מסירות הנפש המדהימה הזו חיממה לו את הלב למשך שנים, ואמר שהחום הזה שהיה אז על הגב של אמא שלו זה נתן לו אהבת תורה בעוצמות שאי אפשר לתאר, ואז כבר היתה הנחת אבן הפינה של פוניבוז', כי את זה אמא שלו יצרה על ידי מסירות הנפש שלה.

כמה חשוב לשים לב כשילד חוזר מהלימודים להתייחס אליו, לפעמים אנחנו עסוקים בעצמנו בטלפון או בדברים אחרים ועובר מסר סמוי שכאילו הכל בסדר, ואין מה להתרגש מכך שחזר מהלימודים סוג של נגמר ה"בייבי סיטר".

וצריך לשים לב שהילד חוזר מהלימודים לתת לו יחס של כמה דקות לשאול, להתעניין ולתת לו את ההרגשה שמי שלומד תורה הוא מקיים את העולם, וזה ממש כך!!! אם לא

מתחילים סוגיא חדשה ואסור לו להפסיד, כדי שלא יהיה לו חור בהשכלה.

אח אחר אמר שהוא חייב ללכת מחר כיון שמחר הם מתחילים משנה חדשה. אח אחר אמר אני מתחיל ניקוד חדש ואני חייב ללכת, וכך כל אח והרמה הלימודית שבה הוא נמצא עומד ומסביר לשאר האחים למה אצלו ההליכה מחר היא בגדר פיקוח נפש ושכולם צריכים לוותר לו, וכך הלכו לישון שאין ביניהם הסכמה מי ומי ההולכים.

למחרת בחמש בבוקר שומע הילד הקטן שאמא שלו מעירה אותו, ואומר לה: אמא עכשיו לא אלול ואין סליחות למה את מעירה אותי בחמש אני צריך לקום רק בשבע, אמרה לו האמא: תתלבש ואני אקח אותך לתלמוד תורה ואז אני אחזור לקחת את האחים שלך, אבל אמא מה אני יעשה שם בזה מוקדם? שאל הילד, אמרה לו האמא: תחזור על המשניות עד שהרב יבוא ויפתח לך את השער.

סיפר הרב שאמא שלו הרימה אותו על הכתפים ולקחה אותו בשלג עשרים דקות הלוך שמה אותו שם ואחר כך

של הרב שניידר בלונדון, אמר לו ר' רפאל ברוך שהוא ישלח רק שניים מתוכם, ולא את שלושתם מכיון שאחד מהם שקראו לו מיכאל כמה אחים שלו מתו ל"ע ול"ע, ולא שייך לשלוח אותו כיון שהוא לא יחזיק מעמד במסע ולא יחזיק מעמד לברו בלי אמא שלו.

אמא שלו [של מיכאל] ששמעה שהרב טולידנו מתכוון לשלוח את הנכד השני והבן באה לר' רפאל ברוך, ואמרה לו: אם אתה לא שולח את הבן שלי מיכאל לישיבה, למה לי חיים?! אני לא יכולה לחשוב על זה שהוא ישאר כאן, הוא חייב ללכת לישיבה ואל תדאג הוא יתמודד ויצליח! ר' רפאל ברוך שראה את הנחישות של האמא, ונדהם ממסירותה ולא יכל שלא להסכים, ושלח גם את מיכאל ללונדון לישיבה של ר' משה שניידר.

באותה תקופה היה בישיבה מצב קשה היה שם קור גדול ולא היה להם חימום מספיק, ולא רק זה אלא היתה גם עניות גדולה בישיבה, ולפעמים היו אוכלים ארוחת ערב רק לחם עם מרגרינה ולקינוח היו מקבלים עוד חתיכת מרגרינה 😊.

בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתני.

מפה של מסירות

סיפור שסיפר ראש ישיבת משכנות התורה הרב אפרים כהן שליט"א על ר' רפאל ברוך טולידנו זצ"ל אב"ד מקנס, שבאחד הימים אירח בביתו את אחד מרבני אמריקה שהגיע לצורך איזו שליחות, והמארח ר' רפאל ברוך טולידנו סיפר לאורח על המצב שקיים אצלם במקנס שבמרוקו, שישנם כמה נכדים ובן קטן ובחורים נוספים שאין להם מסגרת מתאימה לשעות אחר הצהריים, כי המסגרת התורנית שהיתה לר' רפאל ברוך היתה ברמה נמוכה ולא התאימה להם, ולכן הרבה מהבחורים היו הולכים ללמוד בצהריים בגימנסיה [סוג של אונברסיטה] ויורדים שם ברוחניות, וזה גרם למצב שהם היו מחללים שבת עם כל מיני היתרים, ה' ירחם, ולכן הוא מחפש לנכדיו מסגרת תורנית מתאימה.

הרב האמריקאי לא חזר אליו מיד, ולאחר תקופה הגיע שליח אחר שדיבר איתו ויעץ לו שישלח אותם לישיבה

המיוחדת הזו, ושאינו ממנה כוחות להתגבר על כל הקשיים שהיו בדרכו, ועד היום המפה נמצאת אצלו, כך השפיעה מסירות הנפש של האמהות עם כל החום והחכמה והצמיחו דורות שימסרו נפש למען התורה הקדושה. הרב הוסיף שכימינו יכולים לראות הורים שמהרחמנות המיותרת על הילדים שלהם כדי שלא יתמודדו הורסים אותם בידיים שלהם, אדרבה צריך לתת לילד להתמודד ולא לפחד. והביא דוגמא על תקופת הקורונה שהיו בחורים שהאמא היתה מבקשת לשלוח אותם לבית, והשהייה הממושכת בבית באמצע זמן לא הטיבה איתם, אבל היתה כאן רחמנות מיותרת שהרסה הרבה, והביא את הסיפור על האמא של מיכאל שלא ויתרה לו ונתנה לו להתמודד ובסוף הוא הצליח.

והבחורים התמודדו שם, אבל עם כל המצב הגשמי הירוד בית המדרש בער באש לימוד התורה.

אחרי תקופה שהיו שם הבחורים רחוקים מהחום של הבית, מיכאל שלח מכתב לאמא שלו שבו הוא תיאר לה את הקור הנורא ששורר שם, וסיפר לה על הארוחות הדלות ועל כך שלפעמים הוא נשאר רעב, וכתב לה שהוא לא יכול להישאר בישיבה וממש זה בגדר פיקוח נפש אם הוא ישאר שם, ולכן שתבוא לקחת אותו או שתשלח לו כסף לנסיעות, וכמה שיותר מהר ויפה שעה אחת קודם.

לאחר תקופה הוא מקבל מהאמא מכתב עידוד עם חבילה המכילה שמיכה טובה וקופסת עוגיות בניחוח של אמא מסוג העוגיות שאומרים שהם בשריות, כיון שהלב של האמא נמצא בתוכן.

והיה שם בפנים מפה יפה שהאמא שלחה לו שהיה רקום עליה המשפט הבא.

"הכל עובר, הכל נשכח אבל בסוף הכל מסתדר"

סיפר ר' מיכאל שהוא נשאר בישיבה וכשהיה לו קושי הוא הוציא את המפה

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה:

אימני מורתי דינה בת ריקה תחי'	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א	לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רחמים בן ריקה הי"ו	הרבנית חנה בת סניורה יצחק תחי'	מו"ח הרה"ג רפאל אדרי שליט"א הצדיק מרעננה
הראל בן לינוי הי"ו	לינוי בת שירה תחי'	לזיווג הגון ישראל בן תמר הי"ו
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו	הסבתא עישה בת סולטנה תחי'	לזיווג הגון חופית הודיה בת חנה תחי'

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן	הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה לבית פרץ ז"ל	חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה לבית הרב אדרי ז"ל
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלמטא אסתר לבית הוברמן זיע"א	אורן בן רחל רשל ז"ל	הסבתא ריקה בת עזיזה ז"ל לבית כהן
לע"נ	לע"נ	אבנר בן עלו ז"ל הרב אליעזר שלמה בן מלכה זצ"ל

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בדינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביזמו בשעות הבוקר